

YMPÄRISTÖMINISTERIÖLLE ESITETTY VAATIMUS

----- Original Message -----

Subject: YM1/5711/2007_LS_AlueAloite

Date: Mon, 04 Jan 2010 09:14:07 +0200

From: Ylä-Vieksin kyläyhdistys <kylayhdistys@vieksi.fi>

To: kirjaamo.ym@ymparisto.fi

CC: kirjaamo@kainuu.fi, kirjaamo.kainuu@ely-keskus.fi, kuhmon.kaupunki@kuhmo.fi,
Kirjaamo <kirjaamo@metsa.fi>, kirjaamo@defmin.fi, kamk@metsakeskus.fi

Ympäristöministeriö
Kasarmikatu 25
00023 Valtioneuvosto

Viite: YM1/5711/2007, 8.12.2008

Vaatus asian YM1/5711/2007 ratkaisemiseksi

Ylä-Vieksin kyläyhdistys ry (Yhdistys) teki 17.9.2007 Kainuun ympäristökeskukselle aloitteen luonnonsuojelualueen perustamiseksi Metsähallituksen hallinnoimille alueille Kuhmon Vuosangassa. Ympäristökeskus siirsi asian 9.10.2007 kirjeellään Dnro KAI-2007-L-191 ympäristöministeriölle. Kirjeessään YM1/5711/2007 8.12.2008 Yhdistykselle ympäristöministeriö totesi katsovansa, että kirjeessä sanotun ja ministeriön asiassa saaman selvityksen perusteella ei aloite antaisi aihetta jatkotoimiin.

Yhdistys valitti ympäristöministeriön ratkaisusta 12.1.2009 korkeimpaan hallinto-oikeuteen tulkittuaan ratkaisun valituskelpoiseksi päätökseksi ministeriöstä saamansa neuvon perusteella. KHO antoi 9.6.2009 asiassa päätöksen (Dnro 143/1/09), jossa totesi jättävänsä valituksen ja siinä esitetyt vaatimukset tutkimatta. KHO perusteli päätöstään sillä, että hallintolainkäyttölain 5 §:n 1 momentin mukaan päätöksellä, josta saa valittaa, tarkoitetaan toimenpidettä, jolla asia on ratkaistu tai jätetty tutkimatta ja, että ympäristöministeriön kirje ei sisällä sellaista päätöstä, jolla luonnonsuojelualueen perustamista koskeva asia olisi ratkaistu siten kuin hallintolainkäyttölain 5 §:n 1 momentissa tarkoitetaan.

KHO:n päätöksen 143/1/09 perusteella, ja koska ympäristöministeriö on asiaa tutkinut, on katsottava, että ministeriö ei ole asiaa ratkaissut. Yhdistys vaatii ympäristöministeriötä ratkaisemaan asian viipymättä siten, että siinä annetaan hallintolainkäyttölain 5 §:n 1 momentin mukainen päätös. Ratkaisussa vaaditaan ottamaan kokonaisvaltaisesti huomioon Yhdistyksen asiassa aikaisemmin esittämien tietojen lisäksi ja niitä täydentävinä erityisesti alempana esitetyt seikat.

Ympäristönsuojelulain 42.1,4 §:n soveltuminen

Yhdistys vaatii ympäristöministeriötä kiinnittämään ratkaisussaan erityistä huomiota siihen, että suojeltavaksi vaadittu Vuosangan lampi- ja pienvesialue on kokonaisuutena alue, jolla toteutuvat ympäristönsuojelulain 42.1,4 §:ssä tarkoitettut erityiset luonnonolosuhteet. Alueen erityisiä luonnonolosuhteita sekä luonto- ja ympäristöarvoja on esitetty tarkemmin

yhdistyksen viiteasiassa aikaisemmin esittämissä asiakirjoissa. Näiden luonnonolosuhteiden huonontumista aiheuttavalle toiminnalle ei ole ympäristöluvan myöntämismahdollisuuksia ja merkittävää vähäisempikin pilaantumisen aiheuttaminen on kielletty.

Kyseisen säännöksen soveltumisen kannalta on merkillepantavaa, että alueen ei tarvitsisi täyttää luonnonsuojelulain mukaisen suojelun edellytyksiä, vaan riittää, että kyseessä on toiminnan vaikutusalueella sijaitseva luonnonarvojen ansiosta poikkeuksellinen kokonaisuus (ks. HE 84/1999 ja Kuusiniemi, Kari – Ekroos, Ari – Kumpula, Anne – Vihervuori, Pekka: Ympäristöoikeus. Juva 2001, s. 1243). Suojeltavaksi vaadittu alue on yksi EU:n lampi- ja pienvesirikkaimmista kohteista, ellei rikkain. Sillä toteutuu lisäksi merkittävästi muissa ympäristönsuojelulain säännöksissä sekä luonnonsuojelulaissa ja muissa säädöksissä tarkoitettuja suojelun edellytyksiä. Alueen luonnonolosuhteiden poikkeuksellisuudesta ei voi jäädä epäselvyyttä.

Vesilain soveltuminen

Useimmat suojeltavaksi vaaditun alueen lammista ovat enintään yhden hehtaarin laajuisia. Niiden luonnontilaisuuden vaarantaminen on vesilain mukaan kielletty ilman lupaa (VL 1:15a.1). Suojeltavaksi vaaditun alueen muidenkin pienvesien, muun muassa lähteiden, lähteiköiden, luonnontilaisten ojien, pienten purojen, norojen ja muiden vesistöä pienempien uomien luonnontilaisuuden vaarantaminen ilman lupaa on vesilain mukaan kielletty (VL 1:17a.1).

Mainittujen pienvesien vesiluontotyyppin ominaispiirteet ovat säilyneet suojeltavaksi vaaditulla alueella siinä määrin, että niitä on pidettävä luonnontilaisina. Alueen pienvedet muodostavat yhtenäisen ja monimuotoisen vesistösystemin, jonka arvo on paljon enemmän kuin osiensa summa. Kyseessä on eurooppalaisittain ja valtakunnallisesti, saati kainuulaisittain, harvinainen ja erillisinäkin suojeltavien luontotyyppien muodostama kokonaisuus.

Jäljempää ilmenee, ja muutenkin on jo tullut selväksi, että suojeltavaksi vaaditun alueen vesiin osuu raskaiden aineiden kranaatteja. Mitä ilmeisimmin osa niistä jää vesien pohjiin räjähtämättä ja osa siellä räjähtää. Mitään ei kerätä pois. Molemmissa tapauksissa on katsottava aiheutuvan vesiluonnon ja sen toiminnan vahingollista muuttumista (VL 1:15.1,2) ja pohjan laadun muutoksia (VL 1:15.3). Muun muassa veden sameutumisen ja sedimenttien liikkeelle lähdön sekä melu-, värinä- ja painevaikutusten vuoksi on muutosten katsottava olevan merkityksellisiä kyseisten vesien ja niiden alapuolisten lähivesien luonnonmukaisuuden ja eliöstön kannalta. Purotaminen tiedossa oleva ja jokihelmisimpukan mahdollinen säilyminen vesissä tähän saakka on erityisesti otettava asiassa huomioon. Vesien pohjassa purkautuvien lähteiden turmeltuminen saattaisi olla erityisen vahingollista.

Yhdistys vaatii ympäristöministeriötä ottamaan ratkaisussaan huomioon edellä mainittujen vesilaisissa asetettujen pienvesien muuttamiskieltojen soveltumisen suojeltavaksi vaaditulla alueella siltä osin kuin asiaa ei ratkaista ympäristönsuojelulain tai muun säädöksen nojalla.

Metsälain soveltuminen

Metsälaki soveltuu suojeltavaksi vaaditulle alueelle siltä osin kuin aluetta ei ole otettu muuhun käyttöön metsälain 3.1 §:n mukaisesti. Suojeltavaksi vaaditun alueen pienvedet, lammet, lähteet, tihkupinnat, purot ja norot muodostavat tärkeitä toisiinsa liittyviä

pienvesikokonaisuuksia, joiden välittömät lähiympäristöt ovat metsälain 10.2 §:n mukaisia avainbiotooppeja. Alueen pienvesiä ympäröivät tyypillisesti rantametsät tai -suot, jotka ovat tärkeitä ekosysteemien reuna- ja vaihettumisvyöhykkeitä. Alueella on lisäksi korpia, nähtävästi pienialaisia nevoja, lehtolaikkuja (ilmentäjänä muun muassa valkolehdokki) ja erilaisia vähäpuustoisia elinympäristöjä kuten vähäpuustoisia soita, rantaluhtia, kallioita, soiden kangasmetsäsaarekkeitä, kivikoita ja louhikoita, joista erikseen mainittakoon niin sanottu Likosen kivirakka.

Metsälain soveltumisalueella suojeltavaksi vaaditulla alueella on kyseisiä elinympäristöjä pidettävä lähtökohtaisesti luonnontilaisina, koska niitä voidaan olettaa käsitellyn ministeriön määräysten mukaisesti (MetsäA 8 §).

Vuosangan 25.1.2000 toteutuneeseen laajennushankkeeseen liittyy Kainuun Prikaatin Esitys R3712/22.3/D/IV, 15.12.1998. Prikaati lähetti sen Kainuun ympäristökeskukselle ympäristöministeriön pyytämänä tämän 15.6.1999 antaman YVA -kannanoton (3/579/99) valmistelua varten. Esityksessä todetaan (s. 5): *"Lampia ja puroja ei käytetä maaliialueina. Suojellut suot ja muut alueet rauhoitetaan kokonaan puolustusvoimien toiminnalta."* Samassa esityksessä todetaan, että toiminta ei aiheuttaisi pysyvää haittaa luonnolle. Myös edellä mainitussa ympäristöministeriön YVA -kannanotossa todetaan, ettei lampia ja puroja käytettäisi maaliialueina. Kainuun Prikaatin Muistiossa, 29.10.1998, joka on laadittu Vuosangan Johtolassa pidetystä Kainuun ympäristökeskuksen, Metsähallituksen ja Kainuun Prikaatin neuvottelutilaisuudesta, todetaan: *"Kainuun Prikaatin kannalta alueelle voitaisiin jättää hakkaamatta purojen ja vesistöjen ranta-alueet..."*.

Mikäli suojeltavaksi vaaditun alueen jonkin osan poistoon metsätalouskäytöstä olisi liittynyt avainbiotooppien myöhempi hävittämismahdollisuus, olisi metsälain 3.1 §:n mukaisesti tullut katsoa muuhun käyttöön ottamisen sisältäneen sellaisen toimenpiteen, johon olisi vaadittu viranomaisen lupa. Siinä tapauksessa ei maankäyttömuodon muutosta olisi tullut hyväksyä. Koska maankäyttömuoto on muuttunut eikä lupaa avainbiotooppien turmelemiseen ole, on ilmeisesti katsottava, että maankäyttömuodon muutostenkin alueella on edellä mainittuja elinympäristöjä pidettävä vielä luonnontilaisina. Ellei niin olisi, on alueisiin sovellettava metsälain säännöksiä siihen saakka, kunnes luvan myöntämistä koskeva päätös on saanut lainvoiman tai kunnes lupaviranomainen on toimivaltansa rajoissa antanut suostumuksensa tällaiselle toimenpiteelle.

Avainbiotooppien arvoa suojeltavaksi vaaditulla alueella nostaa niiden erityisen suuri lukumäärä ja niiden muodostaman verkoston yhtenäisyys ja monimuotoisuus. Kyseisen eurooppalaisittain ja valtakunnallisesti, saati kainuulaisittain, harvinaisen ekosysteemin turvaamisen ja sen avainbiotooppien ominaispiirteiden säilyttämisen tarve tulee ottaa ratkaisussa huomioon. Erikseen on syytä todeta, että suojeltavaksi vaaditulla alueella jo on Kellon alue-ekologisessa suunnitelmassa Metsähallituksen suojelemissa alueita.

Todelliset maankäyttömuodon muutokset

Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueita laajennettiin merkittävästi 25.1.2000. Hankkeessa suoritettiin erityisesti Vuosangan maaliialueella suurhakkuita vuosina 1999-2004. Niiden yhteydessä on suojeltavaksi vaaditulla alueella otettu laajoja alueita metsätalousmaata muuhun käyttöön metsälain 3.1 §:n mukaisesti Kainuun metsäkeskukselle tehdyllä yhdellä tai mahdollisesti useammalla metsänkäyttöilmoituksella. Yhdistyksen tiedossa on yksi kyseisistä metsänkäyttöilmoituksista (Numero 0492, 29.10.99 Urho Kinnunen). Siinä on ilmoitettu

yhteensä noin 275 hehtaarin laajuisen alueen maankäyttömuodon muuttuneen maalialueeksi. Alue on ainakin suureksi osaksi suojeltavaksi vaaditulla alueella. Vain vajaa puoli vuotta aikaisemmin oli ympäristöministeriö antanut Vuosangan YVA -tarveharkinnan päätteeksi edempänä mainitun (ehdollisen) kannanoton, jonka mukaan puuston pysyvä poisto oli toteutuva koko laajennushankkeessa vain noin 80 hehtaarin alueella. Mikäli puuston pysyvän poiston pinta-alaksi olisi ministeriö arvioinut vähintään 200 hehtaaria, olisi Vuosangan YVA tullut jo yksin siitä syystä tehtäväksi (YVAA 792/1994 5 § kohta 17). Ympäristöministeriön arvio perustui Kainuun Prikaatin antamaan tietoon, jonka Kainuun ympäristökeskus oli ministeriölle välittänyt.

Yhdistyksen käsityksen mukaan osaa muuhun käyttöön otetuksi ilmoitetusta Vuosangan metsätalousmaasta ei ole viiden vuoden kuluessa hakkuun tai muun toimenpiteen aloittamisesta otettu ilmoitettuun käyttöön. Niihin ja niillä suoritettuun hakkuuseen tai muuhun toimenpiteeseen tulisi soveltaa metsälain säännöksiä. Metsän uudistamiseksi ei niin kuitenkaan tule menetellä alempaa ilmenevästä suojelusyystä. Kyseisten alueiden avainbiotooppien säilymiseksi tulee soveltaa metsälain säännöksiä täysimääräisesti. Sama koskee mahdollista hävittämistä.

Näiden alueiden lisäksi on Vuosangassa Yhdistyksen käsityksen mukaan todellisuudessa poistunut ja on poistumassa metsätalouskäytöstä siihen hakkuissa jätettyjä alueita maalitoiminnan jatkuvasti edistäessä puuston pysyvää poistoa. Tällaiset alueet ovat valtaosin suojeltavaksi vaaditulla alueella. Niihin, mukaanlukien niiden avainbiotooppien säilyminen ja mahdollinen hävittäminen, tulee soveltaa metsälain säännöksiä täysimääräisesti.

Mainittujen alueiden lisäksi on Vuosangassa suoritetuissa hakkuissa Yhdistyksen käsityksen mukaan saatettu poistaa alueita metsätalouskäytöstä tekemättä maankäyttömuodon muutoksista metsälain 3.1 §:n mukaisia ilmoituksia Kainuun metsäkeskukselle. Tällaiset mahdolliset ilmoittamattomat alueet ovat edelleen metsälain alaista metsätalousmaata, jolla ei kuitenkaan ole metsälain 8 §:n mukaista metsän uudistamista suoritettu. Näillä alueilla sijaitsevien avainbiotooppien säilymiseksi tulee soveltaa metsälain säännöksiä täysimääräisesti. Sama koskee mahdollista hävittämistä.

Luonnonsuojelualueen perustamisedellytyksiä kokonaisvaltaisesti arvioitaessa on syytä erityisesti huomioida eräät edellä kuvatusta menettelystä aiheutuneet myönteiset seuraukset. Käytännössä koko suojeltavaksi vaadittu alue on säilynyt tähän saakka maata muokkaavilta ja ei-luonnonmukaisilta metsän uudistamistoimenpiteiltä sekä ojituksilta. Ympäristön- ja luonnonsuojelualue on suojeltavaksi vaaditulla alueella katsottava jatkossakin merkittävämmäksi kuin metsätalousetu. On ilmeistä, että metsän uudistamista ei enää voitaisikaan turvallisesti suorittaa alueelle mahdollisesti jääneiden räjähtämättömien kranaattien vuoksi.

Ympäristöministeriön asiassa saamat lausunnot on katsottava tältä osin riittämättömiksi. Jotta suojeltavaksi vaaditun alueen metsälainalaisuus ja siten metsälain avainbiotooppisäännösten soveltuminen asiassa voitaisiin ottaa huomioon kokonaisvaltaisessa suojeluratkaisussa, tulee kyseistä aluetta koskevien maankäyttömuodon muutosten todellinen tilanne selvittää. Yhdistys esittää, että ympäristöministeriö pyytäisi siinä tarkoituksessa tarvittavat lausunnot muun muassa Kainuun metsäkeskuksen viranomaisyksiköltä ja Metsähallitukselta.

Kainuun 1. vaihemaakuntakaavan vaikutusten arvioinnin tuloksia Vuosangan osalta

Kainuun maakunta -kuntayhtymä on vastikään julkaissut raportin valmisteilla olevan Kainuun 1. vaihemaakuntakaavan arvioiduista vaikutuksista (Sito Oy 2009, Kainuun 1. vaihemaakuntakaava, Valmisteluvaiheen eri vaihtoehtojen vaikutusten arviointi). Raportti kattaa suojeltavaksi vaaditun alueen. Sitä koskien on raportissa todettu (s. 41) alueen nykytilasta:

"Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueella sijaitsee yhteensä noin 200 järveä tai lampea. Alueella sijaitsee hyvin lampirikas alue, joka käsittää useita kymmeniä pieniä lampia. Lisäksi alueella on runsaasti jokia, puroja, noroja, kosteikkoja ja lähteitä. Vuosangan pienvedet ovat latvavesiä, joissa veden vaihtuvuus on pieni. Vedet laskevat Sotkamon ja Hyrynsalmen reiteille lähes kaikkiin ilmansuuntiin. Alueen pienvedet ovat säästyneet ojittamiselta ja muilta metsänparannustoimilta."

Vaikka Sito Oy:n raportoima järvien tai lampien yhteismäärä on poikkeuksellisen korkea, on konsultin antama tieto olennaisesti todellisia olosuhteita aliarvioiva. Raportissa todettu määrä lampia, noin 200 kpl, sijaitsee jo Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueen alkuperäisellä runsaan 7000 hehtaarin laajuisella osalla. Nykyisellä 25.1.2000 lähtien käytössä olleella runsaan 13000 hehtaarin laajuisella ampuma- ja harjoitusalueella on yli 300 lampea tai järveä. Alueen vanhempaan (ennen 25.1.2000) osaan kokonaan sisältyvällä Vuosangan runsaan 3000 hehtaarin laajuisella maalialueella on yli 100 lampea tai järveä. Voidaan arvioida, että Vuosangan maalialueella sijaitsee yhteensä vähintään noin 200 kappaletta erillisiä pienvesiä, joista osaa ei ole mahdollisesti esitetty missään kartta-aineistossa. Maalialueen pienvesistä suurin osa sijaitsee tihentymänä maalialueen keskimmisellä runsaan 1000 hehtaarin laajuisella kolmanneksella, jolla kaikki tykistön ja muiden raskaiden aseiden maalit ovat. Keskipolmanneksen länsilaidalla sijaitsevat muun muassa erittäin arvokkaiksi inventoidut Lauttajärven lähteet. Muu osa kolmanneksesta on inventoimatta. Maalialueen keskimäinen kolmannes on suojeltavaksi vaaditun alueen keskeisin osa.

Sito Oy:n raportissa esitetään (s. 42):

"Vuosangan harjoitusten maalialueella sijaitsee runsaasti pintavesiä, kuten järviä, lampia ja puroja. Vesiin on näin todennäköisesti päätyneet jonkin verran raskaiden aseiden ammus- ja sirpalepäästöjä. Vuosangan alueen vesien ja sedimenttien laatua ei kuitenkaan ole tutkittu näiltä osin."

"Räjähdysaineiden lisäksi ei ole tietoa raskasmetallipitoisuuksista ko. alueella."

"On kuitenkin todennäköistä, että ainakin maalialueen vesistöistä löytyy merkkejä ammusten sisältämistä haitta-aineista."

"Lähdeperäisten vesien kautta on yhteys myös pohjavesiin."

"Lisäksi maalialueella vesistöihin kohdistuu tärinää, jolla voi olla vaikutusta mm. kalojen elinolosuhteisiin."

"Vesiin osuvat kranaatit voivat räjähtää vesistön pohjassa, mikä aiheuttaa sedimentin ja pohjaeliöstön ym. olosuhteiden muutoksia."

"Em. seikkojen merkittävyyttä Vuosangan alueella on vaikeaa arvioida ilman tutkimuksia."

Kalojen elinolosuhteiden osalta katsoo Yhdistys tarpeelliseksi tuoda tässäkin yhteydessä esille, että alueella elää luontainen purotaimenkanta. Sen tunnettua sekä uhanalaisen ja erityisesti suojeltavan jokihelmisimpukan mahdollista esiintymistä Vuosangan vesissä ei Sito Oy:n raportissa arvioida.

Raportissa arvioidaan (s. 46) alueen kasvi- ja eläinlajien nykytilaa vaaditun suojelualueen perustamista ajatellen erityisen huomioon otettavalla tavalla:

"Alueella on monimuotoinen luonto ja alueen laajuudesta johtuen monilajinen kasvi-, lintu- ja eläinlajisto, jossa uhanalaisten lajien määrä on merkittävä. Harjoitusalueella liikkuu karhuja, susia, ilveksiä, ahmoja, hirviä, kauriita ja metsäpeuroja."

Johtopäätöksiä ja välittömästi tarvittavat turvaavat toimet

Sito Oy:n raportissa ehdotetaan (s. 43) yhdeksi toiminnan aiheuttamien haittojen lieventämisen keinoksi maali alueen siirtämistä pois lampirikkailta alueilta. Ehdotus sointuu erinomaisesti vaatimukseen luonnonsuojelualueen perustamiseksi. Maali alueen siirtäminen pois lampirikkailta alueilta poistaisi samalla tarpeen suorittaa luonnonsuojelualueen perustamisharkinnassa miltään osin intressivertailua luonnonsuojelualueen ja puolustusvoimien tarpeiden välillä.

Vuosangan ampuma- ja harjoitusalueella harjoitettava toiminta aiheuttaa suojeltavaksi vaaditulla alueella vastaansanomattomasti erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista. Yhdistyksen näkemys on, että toiminta on omiaan aiheuttamaan sen lisäksi voimassa olevissa säädöksissä tarkoitettua ympäristön turmeltumista ja pilaantumista, muuta vastaavaa ympäristön haitallista muuttumista ja roskaantumista, mahdollisesti jopa vaaraa terveydelle, vakavuudeltaan ympäristön pilaantumiseen rinnastettavaa muuttumista sekä vaarantamaan luontotyyppien ja luonnonvaraisten eliölajien suotuisan suojelutason saavuttamista ja säilyttämistä. Lisäksi on toiminnasta katsottava aiheutuvan yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista. Alue soveltuisi muun muassa virkistys- ja tutkimuskäyttöön.

Yhdistys vaatii, että ympäristöministeriö ryhtyy välittömästi sen toimivallassa oleviin tarvittaviin toimiin, ettei erityisten luonnonolosuhteiden eikä muiden arvojen ja suojeluedellytysten turmeltumista ja huonontumista suojeltavaksi vaaditulla alueella tähänastista enempää tapahtuisi. Käänne parempaan edellyttää Yhdistyksen käsityksen mukaan alueen käytön välitöntä lopettamista raskaiden aseiden maalien alueena sekä alueen erityisten luonnonolosuhteiden ja muiden arvojen huomioon ottamista muissakin alueen toiminnoissa. Huolellisuus- ja varovaisuusperiaatetta tulee asian ratkaisussa noudattaa ja huomioida, että mitä ilmeisimmin ei selvilläolovelvollisuuksista ole toiminnassa aikaisemmin riittävästi huolehdittu.

On katsottava, että kyseessä olevaan kokonaisvaltaiseen ympäristön- ja luonnonsuojeluun verrattuna ovat aloitteessa ja tässä kirjoituksessa vaadittujen toimenpiteiden puolustusvoimille aiheuttamat haitat vähäisiä. Suuri osa Kainuun Prikaatin raskaiden aseiden kovapanosammunnoista toteutetaan jo nyt Rovajärven lähes kymmenen kertaa Vuosangan laajuisella ampuma- ja harjoitusalueella. On selvästi olemassa mahdollisuuksia sijoittaa

toiminta siten, että ympäristön pilaantuminen voidaan ehkäistä. Lisäksi mainittu vaihtoehtoinen sijoittumispaikka on jo toiminnanharjoittajatahon hallussa. Tietoa mahdollisesti monistakin vaihtoehtoisista sijoittamismahdollisuuksista voidaan pitää erityisen myönteisenä, sillä osassa tarvittavaa suojelualan perustamistarkastelua on intressivertailusta luovuttava.

Kaiken lisäksi tarjoaa meneillään oleva Kainuun 1. vaihemaakuntakaavan valmisteluvaihe erinomaisen tilaisuuden ottaa kaavoituksessa huomioon suojeltavaksi vaaditun alueen poistaminen maali- ja ampuma-aluekäytöstä ja selvittää kaikki kyseessä olevan toiminnan sijoittamismahdollisuudet MRL:ssa tarkoitetulla tavalla.

Ystävällisin terveisin,

Ylä-Vieksin kyläyhdistys ry
Niemenkyläntie 165
88730 Ylä-Vieksi

Eeva Kyllönen
puheenjohtaja

Timo Niskanen
varapuheenjohtaja

Pekka Pääkkönen
hallituksen jäsen

TIEDOKSI:

Kainuun maakunta -kuntayhtymä
Kainuun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
Kuhmon kaupunki
Metsähallitus
Puolustusministeriö
Kainuun metsäkeskus